

Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii**(Sprawa C-330/06)**

(2006/C 224/56)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: J. Enegren, pełnomocnik)*Strona pozwana:* Irlandia**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 2001/86/WE⁽¹⁾ z dnia 8 października 2001 r. uzupełniającej statut spółki europejskiej w odniesieniu do uczestnictwa pracowników lub w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Irlandia uchybiła swoim zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na transpozycję dyrektywy wygaś w dniu 8 października 2004 r.

(¹) Dz.U. L 294, str. 22.

Odwołanie wniesione w dniu 1 sierpnia 2006 r. przez Republikę Grecką od wyroku z dnia 20 czerwca 2006 r. w sprawie T-251/04 Republika Grecka przeciwko Komisji**(Sprawa C-332/06 P)**

(2006/C 224/57)

*Język postępowania: grecki***Strony***Wnoszący odwołanie:* Republika Grecka (przedstawiciele: V. Kontolaimos, doradca prawny rządu, i G. Halkia, zastępca doradcy prawnego rządu)*Druga strona postępowania:* Komisja**Żądania wnoszącego odwołanie**

- stwierdzenie dopuszczalności odwołania;
- uchylenie lub zmiana wyroku Sądu Pierwszej Instancji;
- uznanie żądań sformułowanych w odwołaniu;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez Republikę Grecką.

Zarzuty i główne argumenty

Pierwszy zarzut poniesiony w odwołaniu: Sąd Pierwszej Instancji dokonał błędnej wykładni art. 5 ust. 2 lit. c) akapit piąty rozporządzenia nr 729/70 i art. 7 ust. 4 lit. a) rozporządzenia nr 1258/99 w związku z art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1663/95, zmienionego art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2245/1999, ponieważ:

- a) Powiadomienie dokonane przez Komisję nie spełniało wymogów art. 8 rozporządzenia nr 1663/95, wobec czego nie mogło ono stanowić powiadomienia na piśmie w rozumieniu tego przepisu, ani spowodować rozpoczęcia biegu terminu 24 miesięcy przewidzianego rozporządzeniami nr 729/1970 i 1258/1999. Wobec powyższego, zgodnie z przywołanymi przepisami, Komisja nie miała uprawnień *ratione temporis* do dokonania korekt finansowych, ponieważ nie przeprowadziła, ustanowionej rozporządzeniami, dwustronnej procedury mediacyjnej w zakresie przewidywalnej kwoty korekty, której szacunkowy wymiar winno określać pismo na podstawie art. 8 rozporządzenia nr 1663/1995, rozpoczynające bieg terminu 24 miesięcy. W każdym razie Komisja odmówiła finansowania wydatków poniesionych w okresie poprzedzającym termin 24 miesięcy.
- b) Sąd dopuścił możliwość stosowania rozporządzeniu nr 2245/1999 z mocą wsteczną przyjmując, iż ma ono zastosowanie nie tylko do wydatków poniesionych w roku finansowym 2000, ale również wydatków poniesionych w poprzednich latach finansowych.

Drugi zarzut podniesiony w odwołaniu: Sąd Pierwszej Instancji dokonał błędnej wykładni i wadliwie zastosował zasady proporcjonalności (siły wyższej) i ochrony uzasadnionych oczekiwań w odniesieniu do spóźnionego gromadzenia ryżu w składach interwencyjnych, ponieważ:

- a) Przekroczenie o dziewięć dni terminu na składowanie całości ryżu, z powodu niezapowiedzianego strajku kierowców transportu ciężkiego, stanowi typowy przykład działania siły wyższej, za który odpowiedzialność nie może zostać przypisana Grecji, której właściwe władze podejmowały wszelki wysiłki w celu ukończenia składowania całości ryżu, mimo niezapowiedzianego strajku.